

Dage førend Skiftesamlingen. Naar der nu i et Bo skal være maaffee 6 à 8 Skiftesamlinger, hvortil der skal finde særlig Indfaldelse Sted, og der til enhver saadan Skiftesamling skal gives 14 Dages Bærsel, og Vedkommende for at være sikker, paa, at Beskjendtgjørelsen bliver indført betimelig i Aoiserne, skal sende den affted maaffee 8 Dage tidligere, saa sees det lettelig, at der paa den Maade kan hængaa en temmelig lang Tid, inden Boet kan blive sluttet. — Med Hensyn til Lovudkastets § 7 har Udvalget først fundet, at den Passus, der indeholdes om, at Boets Bærelager under visse Omstændigheder kan betroes Fallenten til Behandling, bedre havde sin Plads i § 11, der overhovedet handler om Afhændelser underhaanden af Boets Eiendomme, hvortil dets Bærelager jo hører. Man har nemlig forudsat, at den Overdragelse til Forhandling, som der er Spørgsmaal om i § 7, ikke er en Overdragelse til Forhandling paa Boets Vegne, men en Overdragelse til Forhandling for Fallentens egen Regning, saa at det i Virkeligheden bliver en Afhændelse. Det har dernæst forekommet Udvalget, at det ikke fremtraadte klart i Begyndelsen af § 7, om den Overladelse af fornødne Klædningsstykker til Fallenten og Familie af Boet, som der omhandles, forudsattes at være noget Selsøgeligt, der skal skee i alle Tilfælde, eller om der dertil skal udfordres særlig Afgjørelse. Man har derfor troet, at det vilde være rigtigt at give Paragraphens Begyndelse en saadan Affattelse, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, i hvilken det udtrykkelig fremhæves, at det er Meningen, at de fornødne Klædningsstykker, vel at mærke af dem, Fallenten og hans Familie har brugt, og som ere tilstede i Boet, undtages fra Registreringen. Hvad angaaer den anden Understøttelse, som efter § 7 skal kunne tilstaaes Fallenten, da har Udvalget troet, at det var rigtigt noget skarpere at fremhæve de Betingelser, hvorunder saadanne Understøttelser skulle kunne tilstaaes, at det nemlig skal være Reglen, at Creditorerne, eller i alt Fald den overveiende Deel deraf, skal samtykke deri. Sluttes lig nævnes derhos den Art Understøttelse, som Skifteretten foreløbig skal kunne tilstaae uden saadan Sanction af Creditorerne. Jeg skal

endnu bemærke, at Udvalget med Overlæg har brugt det Udtryk „den overveiende Deel af Creditorerne“ for derved at betegne, at det ikke ene og alene kommer an paa Tallet af Creditorerne, og heller ikke ene og alene paa Størrelsen af deres Fordringer. Man har ydermere for at sikre de Creditorer, der kunde forsiene et specielt Hensyn, gjort en Tilføining, som vil sees af Udvalgets Forslag under Nr. 6, at det særligt maa have sig for Dæ, at ikke Understøttelsens Tilstaaelse bliver til særlig Skade for nogen Panthaver eller privilegeret Creditor, som ikke har samtykket i den. Det er nemlig aabenbart, at selv ikke samtlige øvrige Creditorers Samtykke kan berettigge Skifteretten til at træffe en Disposition over endeel af Boets Gjenstand, s. Ex. en Boet tilhørende fast Eiendom, i Faveur af Fallenten, der kan blive intetbetyvende for de andre Creditorer, men medføre Skade for den enkelte Panthaver. — Ved Lovudkastets § 8 har Udvalget ikke fundet Noget at erindre. — Med Hensyn til § 9 vil det være Tvingende, at Udvalget har indstillet et Tillæg i Begyndelsen af Paragraphen, der vel egentlig ikke kan ansees for at være nødvendigt, men er af den Betskaffenhed, at man har troet, at det vil være hensigtsmæssigt at sætte en saadan Regel i Forbindelse med hvad der iøvrigt indeholdes i § 9. Man har dernæst meent, at der til Paragraphens Bestemmelse om, at de Varer og Effecter, der komme Boet tilhænde, efterat det er taget under Behandling, skulle tilbagegives Vedkommende, naar Boet ikke vil overtage dem imod at betale, hvad derfor skyldes, burde føies en Indskrænkning, forsaavidt nemlig Fallenten jo mulig kunde, uagtet Varerne først senere factisk indkomme i Boet, tidligere, forinden Falliten, have erhvervet fuldstændig Eiendomsret over Gjenstandene. Man antager, at denne Tilføining vil erkendes for at være rigtig. Reglen i den sidste Sætning i den af Udvalget foreslaaede § 9, at naar Boet har noget gyldigt Modkrav, kunne de saaledes i Boet foresundne eller det senere tilhændekomne Gjenstande ikke fordres udleverede uden imod Dækning af dette, gaaer i visse Tilfælde noget videre, end hvad der maa siges at være stemmende med den nugældende Ret, forsaavidt